

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XI.
Február
2008

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours
Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

číslo 2

Kvalita

Kamarát – odvtedy ako som ho poznal – bol taký „guľatý človek“. Malý, ale ťažší ako mnohí iní. Ako to u týchto ľudí býva, bol to človek veľkého srdca, brilantného humoru, večne naladený pozitívne, jednoducho dobrý a veselý človek. Pred časom som ho navštívil po dvoch rokoch. Schudol približne tridsať kíl. Keby mi to nepovedal, ani by som si to nevšimol. Základné rysy zostali rovnaké. Jeho chudnutie nebolo jednoduché, ale bolo vedomé a chcené. To, čo ma najviac zaujalo, bolo, keď použil slová, že *teraz má jeho život úplne inú, lepšiu kvalitu.*

Pôst a kvalita života?

Pôst bol voľakedy väčšou súčasťou života, ako je to dnes. Aj ten vynútený, ktorý priniesol život. Paradoxom je, že ľudia, ktorí bežne jedávali menej ako my, vedeli zachovať ešte aj pravidelný týždenný pôst. Odpovedať na to, prečo to robili, by bolo na niekoľko odsekov, a predsa by sme možno všetko nevstihli. Môžeme sa

však zamerať na jednu otázku: Priniesli ľuďom v minulosti (chudobnejším a hladnejším ako sme my) pôsty väčšiu kvalitu života? Som presvedčený, že áno. Práve tak ako dnes, keď niekto dokáže odložiť cigarety, keď niekto dokáže nejесť mäso, keď niekto uzamkne ústa pred alkoholom, keď niekto začne športovať, keď niekto prejde očistou svojho tela, keď sa niekto viac modlí, niekto viac číta, keď niekto prejde očistou svojej duše... *Zrieknuť sa, môže byť skutočne aj získať!*

O pôste sa dnes dá písať celkom dosť. Nie len o tom voľakedajšom, o tom náboženskom, ale pokojne by sme mohli prevziať celé state od dnešných lekárov, celé state od športovcov, dokonca od ľudí pracujúcich v modelingu, ale aj od mnohých študentov, vedcov, či otcov a matiek rodín (všetkých, ktorí musia, či chcú zriekať sa, aby niečo iné získali)... a neboli by to určite veci na zahodenie. Len to nestačí. Treba si to skúsiť. Ide predsa o kvalitu našich životov!

Požehnané pôstne obdobie,
priatelia.

Peter Cibira

Téma: Pokánie 1

O pár dní začneme čas pokánia – pôstu. S pokáním, tým, ktoré je možné zažiť a uskutočniť vo sviatosti zmierenia, má dnes človek neraz aj problémy. Preto sa pokúsime na stránkach nášho časopisu v rubrike TÉMA priniesť niekoľko podnetov k zamysleniu nad zmyslom pokánia a nad jeho praxou. Robíme to s úmyslom, aby to mohlo byť pre niektorých z vás podnetom, ktorý môže byť obohatením pre vlastný život, vlastnú vieru a snahu. Dnes v tomto duchu preberáme časť z Holandského katechizmu.

Zlo jestvuje. A jestvuje proti Božej vôli. My však veríme, že Boh má moc vyťažiť z toho ešte väčšie dobro.

Keď sa zamýšľame nad jestvovaním zla, treba najprv povedať: ide skutočne o hriech a vinu. To je čosi iného ako fakt, že človek vo vyvíjajúcom svete je proste nedokonalý, s obmedzenou inteligenciou a nezládnutým pudom. Pračlovek na pas-tvinách, v lesoch a jaskyniach musel najprv k ľudskosti rásť, musel prekonať zviera v sebe. Ani v najmenšom nebol ešte dokonalý. No to osebe nie je hriechom. Hriech sa síce prejavuje práve uprostred týchto nedokonalostí, takmer sa od nich nedá odlišiť; no to, čo je v hriechu naozaj previnením, je práve to nezvieracie: až tu začína naozajstná vina.

Vo svete, ktorý sa vyvíja vpred, previnenie často bude spočívať práve v zdráhaní sa rásť tým smerom, ktorý človeku ukazuje svedomie.

Vráťme sa k Písmu svätému a pozrime sa, čo hovorí o ľudskom previnení na niektorých miestach.

V istom zmysle Písmo sväté podáva dejiny hriechu. Po príbehoch knihy Genezis 1-11 nasleduje história vyvoleného národa. Znovu a znovu vidíme, že je tvrdošijný, odbojný, "cudzoložný", že je nevernou snúbenicou (Ozeáš 1-3). Pritom je nápadné, že vinným sa nazýva národ **ako celok**. Neskoršie časti Písma svätého kladú síce dôraz na osobnú zodpovednosť, no za tým súčasne vždy väzí ešte vedomie, že hriech je vecou všetkého ľudu.

Aj Ježiš pripomína spolupatričnosť v hriechu, keď napríklad farizejom hovorí, že páchajú svoje zločiny, "aby prišla na vás všetka spravodlivá krv, vyliata na zemi" (Mt 23, 35). A zo slov Jánových: "Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta" (Jn 1, 29) vyplýva, že sa na zlo ľudstva hľadí ako na jednu veľkú hriešnosť. Nečítame tam "hriechy sveta", ale "hriech". Toto spoločenstvo v zlom, nákazlivosť, ktorú môžu mať naše hriechy, sa pokúsime pochopiť.

Už to je strašná myšlienka, že zlom, samotným hriechom možno iného nakaziť. Tou nákazou je zlý príklad, ktorým sa dobro zadusí už v zárodku. V zlom príklade sa okrem toho zlo javí ako realizovateľné. Ak tento zlý príklad príde v sprievode zvodného nátlaku, máme pred sebou najhoršiu formu pohoršenia: o takom pohoršení Ježiš povedal jedno zo svojich

najostrejších varovaní: *"Kto však pohorší jedno z týchto maličkých, ktoré vo mňa veria. Lepšie by bolo pre neho, keby mu mlynský kameň zavesili na šiju a tak ho ponorili do morskej hlbiny. Beda svetu pre pohoršenia!"* (Mt 18, 6-7).

Nákazlivosť hriechu sa ešte viacej prejavuje v ničení zmyslu pre hodnoty. Lakomá rodina vychováva bezohľadných egoistov, kolonializmus kolonialistov, rasizmus rasistov.

To sa vzťahuje na určité skupiny ľudí. Ak sa však pozrieme ešte ďalej, vidíme, že celý svet je jediným vychovávajúcim prostredím.

A Písmo nás učí, že v ňom vládne hriech. Jestvuje stav, ktorý v celom ľudstve zastiera hodnoty; a najviac zo všetkých zastiera najhlbšiu hodnotu: lásku.

Tento stav väzí v človekovi. Nepríde na niekoho zvonku. Je skutočne v ňom, pretože spolupatričnosť s ľudským pokolením je pre každého ako človeka podstatná. Každého človeka zaťažuje hlboká, pred jeho osobnými činmi sa nachádzajúca a vo všetkých jeho osobných činoch spoluúčinkujúca nevôľa voči Bohu. Je to nevôľa ku skutočnej láske. Nemožno pravda povedať, že by sme vo všetkom chceli zlo. Keď však hľadáme na Ježišov kríž, kto by v tej chvíli nespoznal, že sa jeho život nezhoduje s touto láskou? Kde Boh ukazuje svoju lásku a svoje srdce, tam cítime, že zaostávame, ba že sme nechotní, odbojní. Búrime sa.

Je v tom čosi diabolského (porovnaj Mk 8, 33). Neberieme zreteľ na to, čo chce Boh, ale na to, čo chcú ľudia. Nechceme milo-

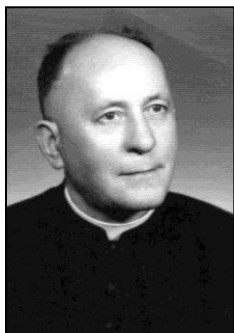
vať až do krajnosti Boha a nás navzájom. Uzatvárame sa pred dôvernosťou s Bohom, pred Božím rajom. A sami zo seba nemáme silu konať ináč. Máme však určitú slobodu, a práve ňou sa stavíme proti blízkosti Božej, proti radosti, láske, ku ktorej sme povolani. Hriech, ktorý infikuje iných, nebol spáchaný jedným Adamom na počiatku ľudstva, ale Adamom = Človekom, každým človekom, To je ten "hriech sveta". Aj moje hriechy sú v ňom. Nie som nevinný baránok, ktorého iní skazili. Aj ja spolupracujem na "hriechu sveta".

Hriech sveta dosiahol najvyšší bod v ukrižovaní Krista. To je radikálny hriešny pád: človek usmrcuje jediného dobrého; odháňa Boha. Každý človek sa na tom zúčastňuje. Tí, čo vykonávali rozsudok a narábali kladivom, možno menej chápali, čo robia, ako mnohí z nás. Celé ľudstvo sa na tom zúčastnilo.

Tento najväčší zo všetkých hriechov stal sa z Božieho hľadiska vykúpením. Najbrutálnejšie "nie" vložilo Bohu do úst najnepochopiteľnejšie "áno". Preto dobro je vo svete mocnejšie ako zlo. Kde sa rozhojnil hriech, tam sa ešte väčšmi rozhojnila milosť. Keďže máme takého veľkého Vykupiteľa ako jedného z nás ľudí, smieme dôverovať, že v ľudstve už od prvých čias dobro účinkuje mocnejšie než zlo, že dobro je nákazlivejšie než zlo.

Aj to možno vyčítať z Písma svätého. Ak je Biblia históriou nákazlivého hriechu, ešte väčšmi je históriou nákazlivej milosti. Niekedy sa tvárime, akoby dobro v nás bolo našim prísne osobným vlastníctvom. Nie je to však tak. Je skôr darom.

PhDr. a ThDr.
MARTIN ONDROŠ,
1908 – 1984

V tomto roku by sa bol „naš farárko“ dožil 100 rokov od svojho narodenia. Keďže v našej farnosti slúžil Bohu celých 38 rokov, patrí sa, aby sme si toto jeho nedožité jubileum z úcty a vďačnosti pripomenuli.

Dr. Martin Ondroš sa narodil 7. februára 1908 v malebnej oravskej dedinke Habovka rodičom Jánovi a Anne, rode-

s matkou a súrodencami - druhý sprava

nej Pavčovej. Matka bola sestrou reverenda Andreja Pavču. Hlbokú zbožnosť a lásku k Pánu Bohu mu zaštepila šľachtaná matka, sama hlboko zbožná a milujúca Pána Boha. Často mu hovorila o ujkevi Andrejovi, o jeho kňazskom živote a o jeho kňazskej práci. Tak pripravovala vhodnú pôdu v srdci svojho syna pre kňazské povolanie. A skutočne, Boh ho ku kňazstvu povolal.

GYÖRJ & BOROS KOŠICE-KASSA

ako maturant

Po skončení základnej školy v Habovke navštevoval nižšie Gymnázium v Trstenej na Orave. Vyššie triedy Gymnázia s maturitou absolvoval v Košiciach (1929). Na filozoficko-teologické štúdiá odchádza do Ríma, do Nepomucena, kde mu ujko Rev.

A. Pavčo základňou zaistil miesto. Odchádzal ako bohoslovec trnavskej diecézy. Tu absolvuje filozofické štúdium a je promováný za doktora filozofie. Teologické štúdium pre podlomené zdravie v Ríme nedokončil. Keď prišiel z Ríma do Habovky, istý vážený habovský občan povedal bratovi Jozefovi: „Jozef, richtuj dosky, rátam mu dva týždne.“ Ale Božou pomocou a vôľou jeho telesná slabosť prešla a stal sa kňazom.

Za kňaza bol vysvätený v Trnave 24. marca 1935 otcom biskupom Dr. Pavlom Jantauschom. Svoje teologické štúdiá kompletizoval už ako farár, keď bol v Bratislave na teologickej fakulte promováný za doktora teológie.

Primície mal vo svojej rodnej Habovke hneď nasledujúci deň 25.3.1935

na deň Zvestovania Panny Márie. Prvá dispozícia – kaplán vo Veľkých Kostoľanoch pri Piešťanoch. Potom v Hlohovci do r. 1939. Od roku 1939 je ceremoniárom, potom archivárom a nakoniec tajomníkom otca biskupa Dr. Pavla Jantauscha v Trnave. Tu na biskupskom úrade počas druhej svetovej vojny zachránil viacerých spoluobčanom židovského pôvodu pred transportom do koncentračného tábora. Títo mu v časoch socializmu pomoc vrátili tým, že ručili za neho vtedajšej svetskej vrchnosti a nedovolili, aby ho odvliekli do väzenia ako veľa jeho priateľov – kňazov a rehoľníkov.

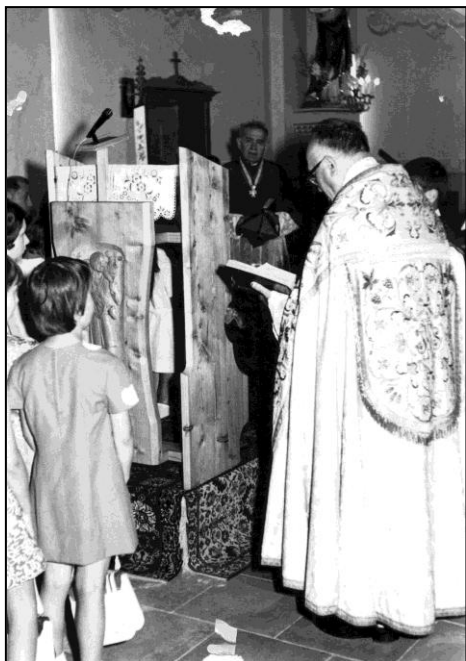
V roku 1946 dochádza do našej farnosti ako farár, kde slúžil Bohu do svojej smrti. Počas celého svojho života bol ctiteľom Božského Srdca Ježišovho. Veril v jeho pomoc a silu. Pomocou časté-

ho svätého prijímania duchovne obnovoval nás, svojich veriacich. Zvlášť mužom venoval veľkú pozornosť. Každá jeho svätá omša začínala oslovením všetkých veriacich a osobitne oslovoval „katolíckych mužov“. Veľmi vyzdvihoval úlohu otca v rodine, a preto ako obetavý spovedník dával im zvláštne príležitosti sa vyspovedať.

Kostol si držal vždy vo vzornom poriadku a nebolo roka, aby v ňom niečo nezdokonalil a neobnovil. So svojimi farníkmi vychádzal dobre a bol pre všetkých ako láskavý a milujúci otec. Veľmi mal rád deti a najradšej mal nezbedníkov. Vždy mal dosť miništrantov, ktorých za odmenu brával so sebou v lete na dovolenku do svojej rodnej Habovky. Miloval svoju rodnú dedinu, ale doma sa cítil v Suchej nad Parnou. Za tie roky čo tu bol

medzi prvoprijímajúcimi deťmi, r. 1971

v suchovskom kostole

farárom pokrstil celé generácie detí, učil náboženstvo, zosobášil veľa dobrých manželstiev a pochovával svojich farníkov.

Bol členom celoslovenskej katechetickej komisie a horlivo a usilovne pracoval kolektívne i sám na príprave katechetických pomôcok a učebníc. Bohužiaľ, vtedajšie štátne orgány znemožňovali ich

vydanie.

V roku 1967 sa mu podarilo dostať vycestovacie povolenie do Ríma, kde bol dňa 9.8.1967 prijatý svätým otcom Pavlom VI. na súkromnej audiencii v jeho letnom sídle Castel Gandolfo.

Zomrel 5. apríla 1984 a pochovaný bol 9.4.1984 v Suchej nad Parnou za hojnej účasti svojej rodiny, farníkov z Habovky, svojich farníkov a veriacich z celého širokého okolia. Medzi smútiacimi bolo aj veľa jeho priateľov z radov kňazov. Jedným z nich bol aj dnešný otec kardinál J.E. Ján Chryzostom Korec, ktorý o ňom napísal do knihy o Suchej nad Parnou: "Bol to starostlivý kňaz. Mal rád Sv. Písmo a starostlivo pripravoval na publikovanie katechizmus. Obdivoval som, ako mu záležalo na každom jednom slovíčku. Bol neobyčajne presný. Mal mnoho talianskych kníh, ktoré si po štúdiách v Ríme obstarával cez svojich známych. Navštevoval som ho v Suchej i neskôr, po likvidácii kláštorov po roku 1950, keď som už žil a pracoval v civile. Na Dr. Ondroša mi zostali pekné spomienky. Keď som sa dozvedel o jeho smrti, prišiel som do Suchej s veľkou úctou na jeho pohreb."

Spracované podľa: Historia Parochialis
Ecclesiae Habovkaensis

epitaf z náhrobného kameňa, cintorín v Suchej nad Parnou

Slová povzbudení

V živote človeka sú chvíle, keď mu dobre padne slovo pochvaly, povzbudení. Len tak, aj keď nič neurobíte, nepričiníte sa o niečo veľké zaujímavé. Je to milé, poteší srdiečko, človek ožije. Zrazu je svet okolo neho svetlejší, farebnejší. Viem, je ťažké nájsť takého človeka, ktorý by vás pochválil, povzbudil práve vtedy, keď sa cítite zle, v strese, ste vyhorení.

Nejaký čas po smrti manžela, vtedy, keď bola jeho strata ešte veľmi boľavá, svet okolo mňa bol šedý, smutný prišla dcérka s malou, zlatou knižkou v dlani.

Slová povzbudení - jej názov. Na moju otázku - z akého dôvodu, prečo mi ju dáva - povedala „Len tak, veď ty vieš, čo s ňou.“

Ako som už písala - je malička, v zlatej väzbe, má pár strán a veľa ilustrácií, ale veľmi veľa slov, ktoré potešia a pohladia boľavú dušičku.

Knižka prináša myšlienky a úvahy o význame láskavosti, sile povzbudení

v ľudskom živote, o rozdávaní a prijímaní dobra, o porozumení a potrebe šťastia.

Na ukážku aspoň zopár myšlienok z nej:

„Nejaký prejav láskavosti, akokoľvek nepatrný – nevyjde nazmar.“

„Najväčšia zo všetkých chýb je nerobiť nič, keď môžeme vykonať aspoň málo.“

„Mnohí ľudia opovrhujú dobrom, ale málokto ho vie rozdávať.“

Najradšej mám tento výrok:

„Keď človek koná dobrý skutok, hoci by nemusel, Boh pozrie dolu, usmeje sa a vraví - len pre tento okamih stálo za to stvoriť svet.“

Mám zo „zlatého“ darčeka radosť, často keď mám ťažkú chvíľu, listujem a čítam z nej. Po prečítaní sa vrátim k prvej stránke knižky, kde je venovanie: „Mojej drahej mamičke, zo srdca, len tak“ Dakujem za ňu, Boh sa práve pozrel dolu a usmial sa.

Anka Oravcová

Vážení spoluobčania

Vstúpili sme do nového roku 2008 a pripomíname si 15. výročie vzniku Slovenskej republiky. Všetkým Vám prajem hlavne veľa zdravia, šťastia, pracovných i osobných úspechov.

Stoja pred nami nové úlohy, ktoré bude treba riešiť. Iste viete, že všetko sa naraz urobiť nedá. Niektoré predsavzatia sa nám podarí splniť, iné nie. Pevne verím, že aj s Vašou pomocou najdôležitejšie problémy vyriešime.

Prial by som si, aby sa občania stretávali, vyjadrovali svoje požiadavky, upozorňovali na nedostatky, predkladali možné rie-

šenia, aby sa zaujímal aj o problémy a chod obce, aby sa zlepšili medziľudské i susedské vzťahy.

Členom spoločenských organizácií želim veľa úspechov v ich činnosti, aby čo najlepšie reprezentovali a zviditeľňovali našu obec. Budem ich podporovať a ak to bude potrebné, rád im podám pomocnú ruku.

Všetkým obyvateľom Suhej nad Parnou, starším, mladším, ešte raz želim pokoj, lásku a hlavne pevné zdravie. A tiež zo srdca chcem poďakovať všetkým, ktorým nie je ľahostajné dianie v našej obci. Zvlášť však tým, ktorí prinášajú aj svoj vlastný podiel do spoločných snažení.

František Oboril, starosta obce

Spevom k srdcu, srdcom k spevu

V nedeľu 6. januára 2008 o 16:00 hod. sa v chráme sv. Martina z Tours táto myšlienka naplnila do posledného písmena. Tí občania, ktorí mali šťastie a mohli sa cez šmykľavé cesty dostať do priestorov Božieho chrámu a vypočuť si spev znejúci z úst dvoch umeleckých hudobných telies, boli naplnení pocitom šťastia zo znejúcich tónov plynúcich priam zo

Prítomnosť starostu s manželkou a pána Hečku s manželkou dodali akcii patričnú hodnotu.

Koncert otvoril dôstojný pán Mgr. Peter Cibira – jeden z iniciátorov podujatia. Krátky uvítací prejav povedal aj v nemčine.

Program symbolicky otváral SSZ a 4 piesňami navodil vianočnú atmosféru.

srdce účinkujúcich spevákov. V minulých Duchovných ozvenách sa priaznivci zborového spevu dozvedeli o tomto vianočnom koncerte. I napriek nepriazni počasia bol chrám naplnený množstvom spevu chtivých účastníkov – milovníkov zborového spevu.

Potom prišiel hlavný bod programu a nastúpil Mužský spevácky spolok MGV Marchegg z Rakúska pod vedením Mgr. Jána Schultza, bývalého dirigenta Canticy Nova. Tento rakúsky zbor už oslávil 110 – výročie vzniku. Je teda zaslúžilým nestorom v tejto oblasti s mnohými

úspechmi. Suchovský zbor so svojimi 35 – rokmi sa cíti akoby jeho mladším bratom, ale v hudobnej produkcii snáď nie celkom najhorším. (To posúdili poslucháči.) Pieseň znejúce z hrdiel rakúskych spevákov zneli veľmi pekne. Všetci prítomní poslucháči boli nadšení ich výkonom. Každú pieseň prostým, nevťieravým spôsobom uviedol prof. Schultz. Aj preto bola atmosféra v kostole jedinečná. K skvelým zážitkom patril aj vynikajúci výkon mladej sopranistky, poslucháčky VŠMU Elišky

perfektne. Druhú pieseň Grosser Gott dirigoval prof. Schultz. Sólo opäť spievala Eliška Trnová. Jej krásny hlas sa niesol a znel chrámom podfarbený doprovodom oboch zborov. Po doznení posledných tónov sa ozval frenetický potlesk, ktorý bol odmenou pre účinkujúcich. Všetci sme mali pocit dobre vykonanej práce. Opäť sa uskutočnilo niečo, čo nepozná hranice, nemá zábrany. Veď pieseň, ktorá znie od srdca k srdcu, je to najkrajšie, čo spája blízkych ľudí, ba i celé národy.

zľava: Eliška Trnová, Alena Baranovičová, Ján Schultz, vzadu, obidva spevácke zbory

Trnovej. Svojím krásnym hlasom prezentovala dve piesne, ktoré sa stretli s neutíchajúcim potleskom.

Vyvrcholením celého podujatia bolo spoločné vystúpenie oboch zborov. Pieseň „Adeste, fideles“ v latinsko – nemecko – slovenskom prevedení pod taktovkou Ing. Aleny Baranovičovej za hudobného doprovodu oba zbory zvládli

Po ďakovných slovách a odovzdaní kytíc sa na rozlúčku zaspievala ešte známa vianočná pieseň „Tichá noc“.

Dobrá vec sa podarila. Len dúfajme, že takýchto krásnych akcií, čo potešia srdce i dušu, bude stále viac a viac.

účastníčka koncertu Magdalena Oravcová
foto: Peter Spusta

Zobrali život športovo

V dňoch 12. – 13. januára 2008 sa uskutočnil 2. ročník vianočného farského stolnotenisového turnaja. Tento bol rozdelený na dva hracie dni. V sobotu hrali dve kategórie – ženy a deti, pričom sa zúčastnili v rovnakom osemmiestnom štartovacom poli.

Medzi ženami si najlepšie počínala Ružena Kuracinová a teda skončila na 1. mieste. Na druhom mieste skončila Michaela Rédlová a tretiu priečku obsadila Petra Martinkovičová.

Deti, alebo naši miništranti, hrali v dvoch skupinách. Prví dvaja zo skupín si zmerali sily o postup do finále a porazení z tejto štvorice hrali o tretie miesto, ktoré obsadil Alexej Pluhár. V napínavom a bojovnom finále sa stretli Lukáš Lastovička a Matej Martinkovič, ktorý sa stal aj víťazom turnaja v kategórii detí do 15 rokov.

Všetko mal pod kontrolou hlavný rozhodca pán Jožko Dubovský st., ktorý privítal aj v nedeľu hlavnú kategóriu mužov. V nej sa zúčastnilo 20 hráčov. Hralo sa v štyroch skupinách, pričom postupovalo šesťnásť hráčov do tzv. „pavúka“, v ktorom sa hralo systémom K.O. Do najlepšej štvorky postúpili a v konečnom poradí sa umiestnili Ján Dubovský (1. miesto), Peter Januš, Milan Tomašovič a Pavol Kuracina.

A čo dodať na záver? V prvom rade veľká vďaka patrí nášmu dôstojnému pánovi Petrovi Cibirovi a ostatným organizátorom. Dúfam, že taká skvelá atmosféra, aká sa niesla celým turnajom bude i v ďalších ročníkoch.

Peter Marhavý
foto: Peter Spusta

Apoštolát modlitby na mesiac február:

- **Všeobecný:** Aby mentálne postihnutí neboli vytlačení na okraj spoločnosti, ale aby ich rešpektovali a s láskou pomáhali žiť spôsobom hodným ich fyzického a sociálneho stavu.
- **Misijný:** Aby inštitúty zasväteného života, ktoré tak prekvitajú v misijných krajinách, znovu objavili misijný rozmer a verné radikálnemu výberu rád evanjelia, veľkodušne prinášali svedectvo o Kristovi a ohlasovali jeho zvesť až do končín zeme.
- **Úmysel KBS:** Aby sme vedeli obetovať aj nám drahé veci na dobré úmysly.

DUCHOVNÉ OZVENY

Farský mesačník

Vychádza poslednú nedeľu
s dátumom nasledujúceho mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev,
farnosť Suchá nad Parnou, č. 431,
PSČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Mgr. Peter Cibira,
administrátor

grafická úprava: Ing. Peter Spusta

e-mail: spusta8@mail.t-com.sk

náklad: 400 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu

v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98

Registrácia MK SR, č. 1/2001

ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok

január v našej farnosti

Zosnulí:

+31.12., Veronika Šillerová, Zvončín, 21.r.

+10. 1., Ján Oboril, Suchá, 80.r.

+12. 1., Vladimír Krupanský, Zvončín, 66.r.

Pokrstení:

* 5.12.2007, Tomáš Cíсар, Zvončín

Výročia, významné cirkevné akcie

10.2.

zbierka na charitu

11.2.

16. svetový deň chorých

17.2.

biskupská vysviacka
Mons. Ján Hirka,
emeritný biskup (1990), Prešov

29.2.

biskupská vysviacka
Mons. Milan Chatur,
biskup, apoštolský exarcha
(29.2.1992), Košice

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na február

(Rozpis sv. omši je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Piatkové večerné sv. omše sú spojené s prípravou na sviatosť birmovania.

Sv. omše v týždni

18.00 - Suchá - utorok - piatok;

17.00 - Košolná – streda, Zvončín – štvrtok

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

2. februára – *Obetovanie Pána - Hromnice*
7.30 – Suchá

3. februára – *4. Cezročná nedeľa*

Svätoblažejské požehnanie

17.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu
7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

6. februára – *Popolcová streda*

začiatok Veľkého pôstu, prísny pôst

18.00 - Suchá

10. februára – *1. pôstna nedeľa*

17.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu
7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Zvončín

17. februára – *2. pôstna nedeľa*

17.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu
7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 – Košolná

24. februára – *3. pôstna nedeľa*

17.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu
7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 - Zvončín

Február 2008

Cezročné a pôstne obdobie

Pi **1** Tryfón, mučeník

So **2** **Obetovanie Pána - Hromnice**

Ne **3 4. nedeľa v Cezročnom období**

Po **4** Ondrej Corsini, biskup

Ut **5** Agáta, panna, mučeníčka

St **6** **Popolcová streda**

Št **7** Maxim, biskup

Pi **8** Hieronym Emiliani, rehoľník

So **9** Apolónia, mučeníčka

Ne **10** **1. pôstna nedeľa**

Po **11** Panna Mária Lurdská

Ut **12** Eulália, panna, mučeníčka

St **13** Benignus, kňaz, mučeník (Kántry)

Št **14** Cyril a Metod, spolupatróni Európy

Pi **15** Faustín a Jovita, mučeníci (Kántry)

So **16** Juliana, panna, mučeníčka (Kántry)

Ne **17** **2. pôstna nedeľa**

Po **18** Bernadeta Soubirousová, panna

Ut **19** Konrád z Piacenzy, rehoľník

St **20** Eleuter, biskup

Št **21** Peter Damiáni, biskup, učiteľ Cirkvi

Pi **22** Katedra sv. Petra, apoštola

So **23** Polykarp, biskup, mučeník

Ne **24** **3. pôstna nedeľa**

Po **25** Valburga, opátka

Ut **26** Alexander, biskup

St **27** Gabriel Possenti, akolyta

Št **28** Roman, opát

Pi **29** Radomír